

8

מדינת ישראל

מושרד המשפטים

מס' 30/03/07

מס' 30/03/07

ג.מ.מ.ג.

נסג' בתאריך

נפתח בתאריך



שם: לשכת השר - התנחלות ברצועת עזה

ג - 6018/4

מזהה פיזי:

74.1/7 - 63

מזהה לוגי:

02-107-09-06-03

כתובת:

17/06/2007

לשכת שר המשפטים

מס' ללש

מדינת ישראל

ארכיון המדינה

6018/4

ג

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

המעבדה
המרכזית
למחקר
היסטורי

מס' 30/03/07

המעבדה
המרכזית
למחקר
היסטורי

מס' 30/03/07

רצועת עזה

היאחזות נחל

(1) נצרים

(2) סורג

(3) מחנה מעבר בכפר דרום - יישוב בו גרעין המיועד לקטיף 1 וקבוצת חיילים המיועדת לישיבת הסדר בימית.

(4) היאחזות נחל קטיף. היאחזות זמנית עומדת בפני פירוק.

יישובי קטיף

בשטח 30 יחידות דיור לא מאוכלסות ובתי צמיחה.

מתחילים להכשיר את הקרקע לקטיף ב'. יש גרעין עולים מארה"ב

שמיועד להתיישב בו.

שטח אש 562, נמצא על הדיוונת בין קטיף לימית, מיועד לגוש

יישובים נוסף.

נתוני אוכלוסיה ערבית

דיר-אל-באלאח - 16 אלף איש

רפיח - 50 אלף איש

חן-ירונס - 60 אלף איש

סה"כ 126 אלף איש

יחידות
זמניות
הקצת את
הקטיף
למחנה
המעבר

CHAPTER VIII

ARTICLE 101

- (1) The President shall have the right to grant pardons and to remit, suspend or commute any sentence passed by any court.
- (2) The President shall have the right to grant pardons and to remit, suspend or commute any sentence passed by any court.

ARTICLE 102

The President shall have the right to grant pardons and to remit, suspend or commute any sentence passed by any court.

The President shall have the right to grant pardons and to remit, suspend or commute any sentence passed by any court.

ARTICLE 103

- (1) The President shall have the right to grant pardons and to remit, suspend or commute any sentence passed by any court.
- (2) The President shall have the right to grant pardons and to remit, suspend or commute any sentence passed by any court.

ARTICLE 104

היאחזות נחל

- (1) שנצרים
- (2) מורג
- (3) סחנה מעבר בכפר דרום - ייושב בו גרעין המיועד לקטיף 1 וקבוצת חיילים המיועדת לישיבת הסדר בימית.
- (4) היאחזות נחל קטיף. היאחזות זמנית עומדת בפני פירוק.

ישובי קטיף

בשטח 30 יחידות דיור לא מאוכלסות ובתי צמיחה. סתחילים להכשיר את הקרקע לקטיף ב'. יש גרעין עולים טארה"ב שמיועד להתיישב בו.

שטח אש 562, נמצא על הדיוונדום בין קטיף לימית, מיועד לגוש יישובים נוסף.

נחוני אוכלוסיה ערבית

דיר-של-באלאח - 16 אלף איש
רפיח - 50 אלף איש
חן-ירובס - 60 אלף איש

סה"כ 126 אלף איש

REVISIONS

1) Revised

2) New

3) New text added - see also page 109 for details of
revisions to the contract documents.

4) Deleted text - see also page 109 for details.

REVISIONS

1) Revised - see also page 109 for details.

2) New text added - see also page 109 for details of
revisions to the contract documents.

3) Deleted text - see also page 109 for details.

REVISIONS

1) Revised - see also page 109 for details.

2) New - see also page 109 for details.

3) Deleted - see also page 109 for details.

See also page 109 for details.

השר ישראל גלילי

ירושלים, י"ב תשרי תשל"ז
6 אוקטובר 1976

אל: חיים צדוק - שר המשפטים

לחיים צדוק, השלום

הנדון: החלטת הממשלה מיום 31.10.68

ר"ב, כהבטחתי, החלטת הממשלה הכוללת פסקא בדבר "השארת רצועה עזה בתחומי ישראל".
קדם לדיון ביום 31.10.68 נתקיימה ישיבה של ועדת שרים שהמלצתה הובאה למליאת הממשלה,
ואושרה. שר החוץ דאז א. אבן השתתף בישיבת הממשלה ויצא לחו"ל מיד לאחריה. ההחלטה
הועברה לו בשדר ע"י רוה"מ ל. אשכול ז"ל.

על יסוד זו הוסמכתי ע"י רוה"מ ג. פאיר למטור ההודעה בכנסת ביום 3.5.72.
הודעתי בכנסת ביום 21.9.76 בעקבות המאמר של שה"ח ב- *Foreign Affairs* ניתנה גם
היא על דעת רוה"מ י. רבין.

כאשר שה"ח פנה אלי כי אשיב על הצעה הליכוד (מחמת נסיעתו לחו"ל) הבהרתי לו כי
לא אחפש להחלטת הממשלה ולהודעה בכנסת בנושא כזה והוא הביע הבנתו והסכמתו לכך.

ב ב ר ה
ישראל גלילי

1944

1944
1944

1944

1944

1944

1944
1944
1944
1944

1944
1944
1944

1944
1944

1944
1944

סודי ביותר

החלטת הממשלה מ-31 אוקטובר 1968

א. שה"ח בחשובה על אגרתו של שה"ח המצרי, יבהיר לשגריר יארינג, בין השאר, כי מצרים לא ענתה על שבע הטאלות שהעלה שה"ח בפניה. לגבי שאלת השגריר יארינג על עמדת ישראל כלפי הגבול עם מצרים יודיע שה"ח כי: הגבול המוסכם והבטוח ייקבע בחוזה שלום בין ישראל ומצרים, שיחטל את הסכסוך בין שתי המדינות (מצרים וישראל) ויבטיח חופש שיט בתעלה סואץ, מיד להפתחה, לאניות נושאות דגל ישראל כלאניות הנושאות דגלי מדינות אחרות. כאשר מצרים תודיע במפורש על נכונותה לכונן שלום קבע עם ישראל תהיה ישראל מוכנה לדון עמה על קביעת הגבול בין שתי המדינות. במו"ט עם מצרים בדבר הגבול המוסכם והבטוח תהיה עמדת ישראל מודרכת ע"י שיקולי בטחון שיכלול קיום הגנה מלאה על השיט הישראלי דרך מיצרי טיראן. תמונת הגנה מלאה יתורגם 2- FULL PROTECTION.

להלן הקטע המחייס לארה"ב:

ב. ממישראל שקלה מחדש ותוסיף לשקול את מכלול הבעיות הקשורות בגבול הקבע שייקבע בחוזה השלום בין מצרים וישראל. גבול בטוח בין ישראל ומצרים מחייב שינויים בגבול הבינלאומי לשעבר לרבות - כמובן מאליו - השארת רצועת עזה בתחומי ישראל, המסך השליטה הישראלית בשרם א-שייח' חוף רציטוח טריטוריאליה עם מדינת ישראל והסדרי בטחון חיוניים אחרים. סיכומים אלה של הממס באים במקום ההודעה מה-19.6.67.

כך הודיע שה"ח כי לא ניענה להצעות בדבר נקיטת המינוח של Withdrawal 1- Implementation מעבר למה שיש כבר בניסוחים שהיו בהודעות הקודמות של רוה"ם ושה"ח.

מנחם בנין:
(הליכוד)

ארוני היושב-ראש, מורי ורבותי
חברי הכנסת,

הוסר אחריות וחבונה, התכחשות
לזכויות של עמנו לארץ-ישראל, החקלאות בהחלטותיה של הממשלה, אפילו
אלו שאושרו בכנסת, קונספציה חסרת כל רצינות, אוטללה, של גבולות
בטחון כניכול שאינם בנמצא אלא על מפה דמיונית מוכחשת - כל אלה
הברו יחד במאמרו הרע והסרע של שר החוץ ברבעון האמריקאי הספורטס
בכל חוגי הדיפלומטיה הבינלאומית "פוריין אפירט". על
תכנית האכסורר של חלוקה מחדש של ארץ-ישראל המערבית עם הקפצת
ריבונות ערבית הקרויה בז'רגון הסבולבל "ירדנית-פלשתינאית"
להוציא יהודה ושומרון מעל לראשיהם של היילי ישראל הניצבים על
הירדן ובנקעה - הוסיף שר החוץ חידוש, לאמור: "העיר עזה וסביבתה,
המאוכלסת בצפיפות בערבים פלשתינאים, יכולה להיות חלק מהיחידה
הירדנית-פלשתינאית שתקום מסדרה לישראל". עד כאן שר החוץ של מדינת
ישראל.

על נושא זה של רצועת עזה מה אמר
דובר מוסמן של הממשלה שדיבר לא בטוב הפרטי, לא על דעתו הקרוייה
"פרטית" אלא בשם הממשלה ואחריותה המשותפת? אני קורא: "חזקה על
חברי מפלגת הפועלים המאוחדת שהם יודעים, ואם אינם יודעים ראוי
להזכיר להם, כי אסור להשאיר את הדבר הזה באי-הכנה שכל החלטות
של הממשלה שהיא קבעה בהן הנחיות למשא ומתן עם אחרים נאמר כי רצועת
עזה יהיה חלק של מדינת ישראל".

ועוד: "בניגוד לעמדתה של מפלגת

הפועלים המאוחדת בשנת 1956 החליטה הכנסת על נסיגה מרצועת עזה.
היום בקרב אוכלוסי רצועת עזה נתונים עד עתה לחשש שמא הדבר הזה יחזור.

חשוב להסתייש להם, לאוכלוסין בעזה, שכונתנו היא שרצועה עזה לא
היפירד עוד פגוף מדינת ישראל".

ועוד: "הממשלה החליטה להנחות את

שליחיה העושים בזירה המדינית הבינלאומית לפעול מתוך מגמה כי חבל
עזה יהיה חלק בלתי-נפרד של מדינת ישראל ולא ייפרד עוד ממנה".

ועוד: "כוננת הממשלה המפורשת היא

שבמסגרת הסכם השלום ייקבע כי חבל עזה שוב לא יהיה נתון לשלטון זר ולא
יתחבר למדינה זרה כלשהי". מדינה זרה כלשהי, לא מצרים ולא, כלשונו
של שר החוץ, "היחידה הירדנית-פלשתינאית".

אדוני היושב-ראש, את כל הדברים

האלה ואחרים השמיע מעל במת הכנסת השר בלי תיק ועם שכל ישראל גלילי.
ועתה הגיע חור השאלות. האם ההחלטות האלה, אשר עליהן מסר מביה-
הנבחרים בשם הממשלה ועל אחריותה ועל דעתה השר גלילי - נשתנו,
בוטלו? סחי הן בוטלו? אם בוטלו, מדוע לא שמעה על כך הכנסת כפי
שמעה על ההחלטות ההן ספיר, השר גלילי? אם לא בוטלו, באיזו זכות,
באיזו סמכות קם שר הוץ בישראל ומניש ליחידה הירדנית-פלשתינאית
את העיר עזה וסביבתה? מי שמו לכתוב דברים כאלה? האם הממשלה
החליטה להוציא את עיר עזה וסביבתה מחבל עזה? אם כן, נשמע;
אם לא, מי הסמיך את שר החוץ למסור את חלקי הסולדת האלה לשלטון זר,
למדינה זרה, כלשונו של השר גלילי?

יש חומרה גדולה יותר בכל החופעה

המעציבה הזאת. הנה כי כן את הדברים כפי שאני הבאתי אותם היום
השמיע בשם הממשלה שר בישראל, והדברים קיבלו את אישור הכנסת כהצבעת
הרוב למען הצעיו של השר. אני מבקש לשאול, אדוני היושב-ראש, הסמונה
על כבוד הכנסת וסמכותה, סחי חליטה הכנסת לבסל את ההחלטות האלה של
הממשלה, אשר עליהן מסר השר גלילי לכל חבריה וסיעותיה.

(אחרי כן - אד)

יצחק בן-אהרן:
(הסערך)

כאשר היא אישרה את ההודעה של השר
גלילי, חבר-הכנסת בן-אהרן.

מנחם נג'ין:
(הליכוד)

אבל אני כבר קודם שאלתי: הסמסלה,

שאתה אחר מתומכיה, קיבלה החלטות אלה. מתי קיבלה אותן?

על כל פנים, איש לא ערער על הודעת
השר גלילי.

מרדכי בן-פורת:
(הסערך)

בינתיים יצא שר החוץ לניו-יורק.

מנחם נג'ין:
(הליכוד)

לתוסי חשבתי שהוא ישתתף הערב בפתיחת

עצרת האו"ם. אז יכולתי להביין. הנוקר נודע לנו שהוא אפילו לא ישתתף
בפתיחה. מה סיהר? לא יכול היה לשבת היום כאן, לכבוד הכנסת, ולהשיב
לסענות פרלמנטריות בעניין חסוד מאד? אבל שפנו לב שהוא בינתיים התאושט.
קודם הוא היה סאד אפולוגטי: דעתי הפרטית ורק הפרטית. שר חוץ ודעה
פרטית בעניין כזה? אבל אטש לפני צאתו לניו-יורק כבר דיבר על כך שהוא
פירסם את הסאמר ב"פורין אפירס" בהכירו את אחריותו כשר החוץ. הואיתם
תופעה כזו בסרינה דימוקרטית מוקנת? הוא התאושש כנראה מסום שבישיבת
הסמסלה שלושה שרי חוץ אחרים תסכו בו.

שמעתי עוד בימוק שלו: בעצם יש לו

אסמכתה למה שכתב ב"פורין אפירס" על עזה. וכל כך למה? - שר החינוך
לפני ארבע שנים הירצה בסכון ואן-ליר ואמר שם שיתכן ויהיה עלינו לוותר
על עזה. שר החוץ אלון ססתמן על שר החינוך אלון, והנה יש לנו אסמכתה.
לא לשוא אסר חבר-הכנסת קרגמן בקשר לעוכדה שהשר אלון איננו מוכן
לוותר על התואר של סגן ראש הסמסלה לסובתו של חבר-הכנסת אבן, שהוא -
שר החוץ - אגוצנטרי מאד.

זה לא נאה לך.

קריאה:

לפעמים אני תוהה כאשר אני קורא את
הסטנוגרמות האלה מישיבות הממשלה האם שרים מסויימים אינם עושים כשבייל
עצמם מה שדיצ'ארד ניכסון עשה לעצמו. אני מכבד את כל עמיתי לשעבר
בממשלה, כולם אנשים נכבדים ומוכשרים, אבל זכרון רמב"ם סי כזה אין
להם. איך הם זוכרים כל מלה ומוסרים לעתונות?

האם תסכים, ארוני ראש הממשלה, ששר
החוץ - דובר הממשלה הראשי לענייני חוץ - בניגוד להחלטות הממשלה
המפורשות, שעליהן ספר שר אחר בכנסת, יקרא דרור ללשוננו ולעטו וימסור
חלקי ארץ ישראל לאויב? היכן קרה כדבר הזה? אני זוכר מקרה במדינה
די מוקדסית בשנות השלושים, ששר חוץ ספר איזו ככרת-סובר בהסכם.
הפרלמנט, גם מפלגתו של השר, געשו, והוא נדרש להתפטר במשך עשרים-וארבע
שעות לאחר שנודע על אותו הסכם הור-לוואל הנודע לשמצה. וכאן לא סובר
בכרת-סובר. איך אסרנו כולנו? - המולדת, חלק טשוחרר של המולדת. כך
אסרנו עוד בשנת 1956, כך קרא בן-גוריון לרצועת עזה. כולנו אסרנו
זאת. הוא מוסר חלק של המולדת, בניגוד להחלטת הממשלה, ואתה תסלים עם
הפקדות כזו? הממשלה שאתה עוסק בראשה תהיה ללעג ולקלס.

וראי ששר החוץ, אחרי מה שאירע, היה
צריך להניח את תיקו. אבל כבר ראינו שאם הוא התאושש, הוא לא יעשה כן.

למען המדינה, למען האינטרסים החיוניים
שלה, למען משא-ומתן רציני על הסכם שלום שבוא-יבוא, אני מציע שהממשלה
תשתמש בסעיף 17א' לחוק יסוד: הממשלה. ואם איבם זוכרים את האסור
בסעיף, אקרא אותו באוזניכם: הממשלה רשאית לשנות את חלוקת התפקידים
בין השרים. השינוי טעון אישור הכנסת. אם הממשלה תחליט ליטול את
תיק החוץ מהשב אלון ולמסור אותו לשישהו אחר, אני סנסיח שהאופוזיציה
תעשה מאמץ שהכנסת תאשר את ההחלטה.